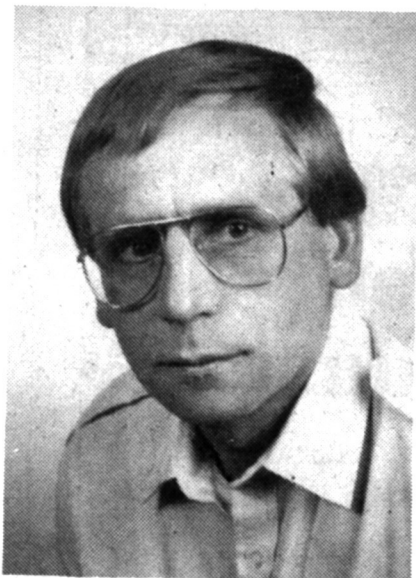

Good-old Har Golsteyn zutj Abraham

Aan alles komt een einde. Zo ook aan de schitterende voetballoopbaan van Har Golsteyn, in Pey beter bekend als "Har van de Mechel".

Wie is deze Har Golsteyn eigenlijk? Stammend uit een rasechte Pejer voetbalfamilie was het al gauw duidelijk dat "Harry" liet blijken talent te hebben voor deze sport. Vanzelf viel de keus op Rios'31 waar hij zijn talenten verder kon ontplooien. Dat hij talent had, heeft Pey en Limburg geweten.

In de jaren '60 was hij vast keus voor het Limburgs Amateurelftal. Zo speelde hij in het elftal dat in 1965 op fantastische wijze het Landskampioenschap der amateurs in de wacht sleepte, met welke

prestatie hij bij iedere sportvriend respect afdwong.

Snel als een hazewind en fanatiek als een pitbullterrier maakte hij menige speler, oa. Jan van Beveren en scheidsrechters als Frans Derks, Leo van der Kroft enz., het leven op een sportieve wijze zuur. Vooral door met ongekende snelheden (zonder aerodynamische broek, helm enz.) de linkerflanken naar zijn schoen te zetten.

Natuurlijk bleven deze prestaties niet onopgemerkt. Nadat de explosie van enthousiasme rond dit kampioenschap was weggeëbd, tekende Har, samen met neef Ton Golsteyn (technisch numero uno), een contract bij semiprofclub Fortuna'54. In een klap waren ze clubgenoten van oa. Cor van der Hart, Bart Carlier, Chris Coenen. In deze periode heeft hij ook zijn talenten als keeper bewezen door in de wedstrijd Sparta-Fortuna'54 al na 10 minuten, bij gebrek aan een reservekeeper, het doel te gaan verdedigen. Het lukte hem vrij aardig, eindstand 2-1!

Na deze onvergetelijke periode zocht Ton zijn heil in België en werd daar een succesvol trainer. Har keerde voor korte tijd terug op het Rios-nest maar werd alsnog speler/trainer in Saeffelen (Duitsland). Met al deze ervaringen op zak bleef hij uiterst geschikt als eerste elftal-begeleider en grensrechter. Ook nam hij zitting in het bestuur en combineerde deze werkzaamheden met actief voetbal bij de veteranen (spelers elftal'65). Na een aantal tropen-jaren besloot hij zijn bestuursfunctie ter beschikking te stellen. Dat niet omdat hij zich te oud voelde, integendeel, want hij

ruilde de bestuurstafel met de groene weide en trok de stoute voetbalschoenen weer aan. Succes kon niet uitblijven en met het 5de elftal bereikte hij verschillende triomfen. Wie herinnert zich niet de uitbundig gevierde kampioenschappen? Deze inspanningen eisten in later jaren echter hun tol. Diverse spelers haakten af en werden vervangen door een jongere garde.

Samen met cracks als de gebroeders Sevriens en ter Huurne, Henk Halmans (de van Basten uit de jaren '70), Matje Lahay, Maan Golsteyn, Theike Janssen en Jac Stoffels wordt nu het elftal "Neerlands Hoop in Bange Dagen" gevormd.

De meeste van zijn leeftijdsgenoten laten de gedachten van de VUT al op zich inwerken of liggen overhoop met de midlife-crisis. "Oze" Har niet, 50 jaar jong trapt hij nog iedere zondag zijn balletje en roert hij zijn mondje.

De spelers van Rios 4 zijn van mening dat iemand na zo'n fantastische sportieve loopbaan last krijgt van afkick-verschijnselen. Zij hopen danook dat hij verstandig is en het seizoen '92:93 gebruikt voor de zg.cooldown.

Vrijdag 24 januari zal onder het licht der schijnwerpers om 19.33 uur de sportieve strijd losbranden tussen Rios 4 en de Veteranen.

Ongeacht de uitslag van die wedstrijd zegt de Rios-familie: "Har, wij wensen jou, je echtgenote Ellie (zonder wiens steun dit alles nooit mogelijk zou zijn geweest) en verdere familie nog vele gezonde jaren toe!"

Tekst: Ton Tonnaer.